

Sygn. akt II Ka 211/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2020 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Podwójniak

Protokolant: staż. Magdalena Tomczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Sieradzu Jolanty Szkilnik

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2020 r.

sprawy **J. R. (1)**

oskarżonego z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 18 sierpnia 2020 roku, sygn. akt II K 523/19

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. C. kwotę 420,00 (czterysta dwadzieścia 00/100) złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług w kwocie 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć 60/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej J. R. (2) w postępowaniu odwoławczym z urzędu,
3. zwalnia J. R. (1) od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 211/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

wyrok Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 18 sierpnia 2020 roku wydanym w sprawie II K 523/19		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Zarzut obrazy prawa procesowego w zakresie mającym istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, polegającej w szczególności na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów poprzez niepełną, jednostronną i wybiórczą ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, wbrew zasadom logicznego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, polegającą na całkowitym i zupełnie bezkrytycznym daniu wiary zeznaniom świadka D. Z. w aspekcie ojcostwa oskarżonego oraz</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

braku wywiązywania się na rzecz małoletniej M. Z. z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego w sytuacji ustalenia, że oskarżony jest ojcem małoletniej w toku postępowania przed sądem rodzinnym bez przeprowadzenia dowodu z badań DNA na okoliczność potwierdzenia biologicznego ojcostwa przez oskarżonego, przy jednoczesnej odmowie waloru wiarygodności treści wyjaśnień oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego jako nieobiektywnych i sprzecznych z zebranych w sprawie materiałem dowodowym który zważywszy na oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie na etapie postępowania karnego dowodu z badań DNA na okoliczność ustalenia biologicznego ojcostwa oskarżonego (...) (błędnie określonej imieniem (...) – M.P.) (...) nie można uznać za pełny i tym samym mogący

	<p>stanowiąc podstawy do wydania prawidłowej decyzji merytorycznej w sprawie, co ma niewątpliwie istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk oraz art. 424§1 pkt 1 kpk.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Podniesiony zarzut obrazy przepisów postępowania należy uznać za całkowicie chybiony. Sąd w pełni zasadnie uznał za wiarygodne zeznania D. Z. w zakresie, w jakim twierdziła, iż oskarżony jest biologicznym ojcem M. Z.. Podkreślić należy, że w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dowodu nieosobowego zaprzeczającego relacji świadka w tym zakresie, a wyrok Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 19 października 2011r. wydany w sprawie III RC 318/10 nie został</p>				

dotychczas w
jakikolwiek sposób
wzruszony.
Oskarżony przez
okres wielu lat
od narodzin M.
Z. nie doprowadził
do sytuacji, w
której wykazano by
w sposób prawnie
wiązący, iż nie jest
on ojcem M. Z..
W związku z tym
w sytuacji, w której
jedynym dowodem
przeciwnym
odnośnie jego
ojcostwa są
całkowicie
gołosłowne
zapewnienia samego
oskarżonego, iż nie
jest on ojcem M.
Z., jego relacji
nie można było
dać wiary i w
żadnym też razie
jego wyjaśnienia
w tym zakresie
nie zobowiązywały
Sądu Rejonowego
do podjęcia
jakichkolwiek
czynności
dowodowych.
Stanowisko
przeciwne
prowadziłoby do
kuriozalnej sytuacji,
w której
wystarczyłoby, że
osoba będąca w
świetle prawa ojcem
dziecka, zaprzeczyła
w swoich
wyjaśnieniach
swojemu ojcostwu,
by na sądzie
rozpoznającym
zarzut o

<p>niealimentację ciężył obowiązek dopuszczenia dowodu z badań DNA. A zatem Sąd I instancji nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania, w tym art. 7 kpk i art. 410 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk oraz art. 424§1 pkt 1 kpk, w zakresie w jakim naruszenie tych przepisów zarzucał obrońca oskarżonego. W związku z tym zarzut en należało uznać za całkowicie chybiony.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego J. R. (1) od dokonania zarzucanego mu czynu ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>wniosek niezasadny z uwagi na</p>			

bezpodstawność zarzutu				
3.2.	<p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie mającym istotny wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu, iż oskarżony J. R. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk przy całkowitym braku wnikliwej, co jest konieczne, z uwagi na specyfikę zarzucanych oskarżonemu czynów, weryfikacji materiału dowodowego oraz nie uzupełnienie go poprzez dopuszczenie dowodu z badań DNA na okoliczność ustalenia biologicznego ojcostwa oskarżonego w stosunku do małoletniej (...) (błędnie określonej imieniem (...) – M.P.) (...) bądź też nie rozważenie zawieszenia postępowania karnego i skierowania z urzędu sprawy do sądu rodzinnego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	<p>celem przeprowadzenia stosowanego postępowania w tym zakresie, a zatem brak zgromadzenia kompleksowego materiału dowodowego, który dopiero mógłby podlegać ocenie Sądu z punktu widzenia ewentualnej odpowiedzialności karnej oskarżonego J. R. (1).</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut ten w dużej mierze jest powiązany z poprzednim zarzutem. W niniejszej sprawie nie ma najmniejszych wątpliwości, iż to na oskarżonym ciążył obowiązek alimentacyjny wobec córki M. Z. i że w sposób upoczywy uchylał się on w przypisanym mu okresie od wykonywania tegoż obowiązku. obrońca oskarżonego w zasadzie nie kwestionował ustaleń w zakresie upoczywego niewywiązywania się</p>				

przez J. R.
(1) z obowiązku
alimentacyjnego
podkreślając
jedynie, iż nie dość
wnikliwie
zweryfikował
materiał dowodowy
nie uzupełniając go
poprzez
dopuszczenie
dowodu z badań
DNA na okoliczność
ustalenia
biologicznego
ojcostwa
oskarżonego w
stosunku do M. Z.
bądź też zawieszenia
postępowania i
skierowania spawy
do sądu rodzinnego
w celu
przeprowadzenia
stosownego
postępowania w
tym zakresie. Ze
stanowiskiem
skarżącego w tym
zakresie w żadnym
razie nie można się
zgodzić. Jeszcze raz
należy podkreślić,
że w sytuacji,
w której wyrok
Sądu Rejonowego w
Zduńskiej Woli z
dnia 19 października
2011r. wydany w
sprawie III RC
318/10 nie został
dotychczas
wzruszony, a
oskarżony przez
wiele lat, jakie
upłynęły od
narodzin M. Z.
nie doprowadził do
sytuacji, w której
jego ojcostwo M. Z.

zostało wykluczone w sposób prawnie wiążący, jego całkowicie gołosłowne zapewnienia, iż nie jest on ojcem M. Z. w żadnym razie nie zobowiązywały Sądu Rejonowego do podjęcia jakichkolwiek czynności dowodowych polegających na dopuszczeniu dowodu z badań DNA. Sąd meriti nie miał też podstaw do zawieszenia postępowania i skierowania sprawy do sądu rodzinnego celem przeprowadzenia postępowania w tym zakresie. Nie może być tak, że gdy osoba będąca w świetle prawa ojcem dziecka, zaprzeczy w swoich wyjaśnieniach w sprawie o czyn z art. 209 § 1 kk swojemu ojcostwu, to na sądzie rozpoznającym ma ciążyć obowiązek podjęcia czynności dowodowych ukierunkowanych na wyjaśnienie, czy takie twierdzenia są słuszne. A zatem skoro z uznanych za wiarygodne dowodów, należyście przevalizowanych, wynika, że to

<p>na oskarżonym ciężył obowiązek alimentacyjny wobec M. Z. (jeszcze raz należy podkreślić, że wyrok wydany w sprawie III RC 318/10 nie został dotychczas wzruszony), to nie może być mowy o jakimkolwiek błędzie w ustaleniach faktycznych po stronie Sądu I instancji. Dlatego też również ten zarzut należało uznać za całkowicie bezpodstawny.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego J. R. (1) od dokonania zarzucanego mu czynu ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>wniosek niezasadny z uwagi na</p>			

bezpodbawność zarzutu		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
wyrok Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 18 sierpnia 2020 roku wydanym w sprawie II K 523/19		
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy		
Podniesione w apelacji zarzuty obrazy przepisów postępowania oraz błędu w ustaleniach		

faktycznych okazały się całkowicie bezpodstawne. Jak wynika z wcześniejszych obszernych rozważań nie było jakichkolwiek podstaw do dopuszczenia w przedmiotowej sprawie dowodu z badań DNA czy kierowania sprawy do sądu rodzinnego celem przeprowadzenia postępowania w tym zakresie. Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że J. R. (1) w sposób uporczywy uchylał się od wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec córki M. Z. w przypisanym mu okresie i wyczerpał swoim zachowaniem wszystkie znamiona czynu z art. 209 § 1 kk. Nie ma też żadnych podstaw do uznania kary orzeczonej wobec oskarżonego za surową, a tym bardziej za rażącą surową. W sytuacji, gdy przypisanego mu czynu dopuścił się on w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 par. 1 kk, a ponadto był wielokrotnie karany i to za poważne

<p>przestępstwa kara 4 miesiące pozbawienia wolności jawi się wręcz jako kara wręcz łagodna. Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnych uchybień, które należałoby uwzględnić z urzędu. Do rozstrzygnięcia Sądu I instancji nie można mieć najmniejszych zastrzeżeń, w związku z czym Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. C. kwotę 420 złotych podwyższoną podatkiem od towarów i usług w kwocie 96,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym z urzędu, a wysokość tej należności ustalono w oparciu o przepisy § 17 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U., poz. 1714).</p>	

3	Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw.z art. 634 kpk z uwagi na trudną sytuację oskarżonego, Sąd Okręgowy zwolnił go od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.	
7. PODPIS		
Marek Podwójniak		